

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 24

Rozeslána dne 29. března 1991

Cena Kčs 5,10
(dotisk)

O B S A H:

111. Nařízení vlády České republiky o prohlášení Břevnovského kláštera za národní kulturní památku
112. Nařízení vlády České republiky o zrušení prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky
113. Nariadenie vlády Slovenskej republiky o poskytovaní dotácií zo štátneho rozpočtu súkromným školám
114. V y h l á š k a ministerstva financí České republiky o odměně zprostředkovateli a rozhodci, výši poplatku za stejnopis kolektivní smlouvy vyššího stupně a výši a způsobu úhrady nákladů řízení před rozhodcem
115. Vyhláška ministerstva kultury České republiky o úpravě odměn a náhrad oprávněným subjektům za užití předmětů ochrany podle autorského zákona pořízením zvukové nebo zvukově obrazové rozmnoženiny a veřejným půjčováním snímků pro osobní potřebu
116. Vyhláška ministerstva kultury České republiky, kterou se upravují sazby odměn výkonných umělců a náhrad výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů za užití zaznamenaných výkonů nebo zvuků a zvukových a zvukově obrazových snímků na veřejných produkcích prostřednictvím technických zařízení
117. Vyhláška ministerstva kultury České republiky o pořádání veřejných produkcí
118. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o odměňování ředitelů organizací, které provozují podnikatelskou činnost
119. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o poskytování ročních odměn a osobního ohodnocení ředitelům rozpočtových a příspěvkových organizací
120. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, kterou se doplňují některé právní předpisy o cestovních náhradách
121. Vyhláška Státní banky československé o vydání pamětních stříbrných padesátikorun k 150. výročí zahájení plavby prvního českého parníku Bohemia
122. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o udělení vědeckých hodností a titulů vydávaných v Československé socialistické republice a v Polské lidové republice
123. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Islandské republiky o zrušení vízové povinnosti

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Opatření ministerstva financí České republiky o úlevě u notářských poplatků z dědictví – odškodnění podle zákona o soudní rehabilitaci

111

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České republiky

ze dne 13. února 1991

o prohlášení Břevnovského kláštera za národní kulturní památku

Vláda České republiky nařizuje podle § 4 odst. 1 zákona České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči:

§ 1

(1) Břevnovský klášter se prohlašuje za národní kulturní památku.

(2) Národní kulturní památka Břevnovský klášter (dále jen „Břevnovský klášter“) je umístěna v hlavním městě Praze, v městské části Praha 6, územně technická jednotka Praha-Břevnov – 6/729582/, č. parcelní 1 – 12/1, 12/2 – 25, 31/1, 34, 36, 36 – 45, 3212, 3241, 3488 – 3492, 3641, č. popisné 1 a 25.

§ 2

Pro zabezpečení ochrany Břevnovského kláštera se stanoví tyto podmínky:

- a) při rozhodování o obnově a využití Břevnovského kláštera musí být respektováno jeho architektonické a urbanistické pojetí a určující postavení vůči prostředí, v němž je umístěn,
- b) obnova Břevnovského kláštera musí směřovat k trvalému uchování jeho hmotné podstaty a památkové hodnoty se zřetelem na významnou hierarchii jednotlivých budov a ploch,
- c) způsob využití jednotlivých budov a ploch Břevnovského kláštera musí být přiměřený jejich památkovému významu a musí vycházet z jejich provozních a funkčních vztahů.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Pithart v. r.

112

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České republiky

ze dne 13. února 1991

o zrušení prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky

Vláda České republiky nařizuje podle § 4 odst. 1 zákona České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči:

Čl. I

Nařízení vlády České republiky č. 55/1989 Sb., o prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky, se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se vypouštějí slova „vila Tereza,“ a slova „Koloseum v Liberci,“.
2. V příloze se vypouštějí název, umístění a bližší vymezení památek vila Tereza a Koloseum v Liberci.

Čl. II

Zrušuje se prohlášení kulturních památek bývalého Národního domu v Karlíně, Dělnického domu v Kladně, rodného domu Bohumíra Šmerala v Třebíči a rodného domu Klementa Gottwalda v Dědicích za národní kulturní památky, provedené usnesením vlády České republiky ze dne 24. února 1978 č. 70.

Čl. III

Zrušuje se usnesení vlády České republiky ze dne

12. prosince 1984 č. 318 o prohlášení domu Antonína Zápotockého v Zákolanech za národní kulturní památku.

Čl. IV

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Pithart v. r

113

NARIADENIE VLÁDY

Slovenskej republiky

z 5. marca 1991

o poskytovaní dotácií zo štátneho rozpočtu súkromným školám

Vláda Slovenskej republiky podľa § 57a ods. 4 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) v znení zákona č. 171/1990 Zb. a zákona č. 522/1990 Zb. nariaďuje:

§ 1

(1) Dotácie zo štátneho rozpočtu (ďalej len „dotácie“)¹⁾ sa poskytujú súkromným základným školám, súkromným základným umeleckým školám, súkromným stredným školám, súkromným učilištiam a súkromným špeciálnym školám (ďalej len „súkromné školy“).

(2) Rozsah a obsah štúdia na súkromných školách ustanovuje osobitný predpis.²⁾

§ 2

(1) Dotácie sa poskytujú na základe žiadosti riaditeľa súkromnej školy na úhradu neinvestičných výdavkov, najmenej vo výške výdavkov na obstaranie učebníc, učebných textov, školských potrieb a učebných pomôcok.

(2) Ministerstvo školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo školstva“) určuje výšku dotácií pre všetky druhy a typy súkromných škôl, s výnimkou súkromných stredných zdravotníckych škôl; Ministerstvo zdravotníctva Sloven-

skej republiky (ďalej len „ministerstvo zdravotníctva“) určuje výšku dotácií pre súkromné stredné zdravotnícke školy.

(3) Výška dotácií sa určuje percentuálnym podielom z priemerných neinvestičných výdavkov na jedného žiaka v porovnateľnom druhu a type ostatných škôl.³⁾

§ 3

(1) Riaditeľ súkromnej školy predkladá žiadosť o poskytnutie dotácie príslušnej školskej správe,⁴⁾ riaditeľ súkromnej strednej zdravotníckej školy ministerstvu zdravotníctva do 15. júla pre nasledujúci rozpočtový rok.

(2) Ak sa zriadi súkromná škola počas rozpočtového roka, ministerstvo školstva, ak ide o súkromnú strednú zdravotnícku školu, ministerstvo zdravotníctva rozhodne o poskytnutí dotácie pri jej zriadení.

§ 4

Súkromné školy sú povinné utvoriť podmienky pre kontrolu hospodárenia s dotáciami.

§ 5

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Mečiar v. r.

¹⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 592/1990 Zb. o rozpočtových pravidlách Slovenskej republiky.

²⁾ § 57a ods. 2 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) v znení zákona č. 171/1990 Zb. a zákona č. 522/1990 Zb.

Vyhláška Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky č. 11/1991 Zb. o súkromných školách.

³⁾ § 2 zákona č. 29/1984 Zb.

⁴⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve.

114

VYHLÁŠKA
ministerstva financí České republiky
ze dne 14. března 1991

o odměně zprostředkovateli a rozhodci, výši poplatku za stejnopis kolektivní smlouvy vyššího stupně a výši a způsobu úhrady nákladů řízení před rozhodcem

Ministerstvo financí České republiky stanoví podle § 15 odst. 2 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky:

§ 1

Odměna zprostředkovatele

Nedohodnou-li se smluvní strany se zprostředkovatelem¹⁾ o odměně za jeho činnost při řešení kolektivního sporu,²⁾ činí tato odměna 2000 Kčs.

§ 2

Odměna rozhodce

(1) Odměna rozhodce za jeho činnost při řešení kolektivního sporu³⁾ činí 2500 Kčs; v této výši je zahrnuta i odměna za nové rozhodnutí v tomtéž sporu, bylo-li předchozí rozhodnutí krajským soudem zrušeno a ve sporu rozhoduje též rozhodce.⁴⁾

(2) Rozhoduje-li v kolektivním sporu po zrušení předchozího rozhodnutí⁴⁾ nový rozhodce, činí jeho odměna 1000 Kčs.

§ 3

Poplatek za poskytnutí stejnopisu kolektivní smlouvy

Poplatek za poskytnutí stejnopisu kolektivní smlouvy vyššího stupně⁵⁾ činí 10 Kčs za každou i započatou stranu.

§ 4

Výše úhrady nákladů řízení před rozhodcem

(1) Výše úhrady nákladů řízení před rozhodcem činí 500 Kčs; rozhodci přísluší náhrada cestovních výdajů podle zvláštního předpisu.⁶⁾

(2) Bylo-li předchozí rozhodnutí krajským soudem zrušeno a ve sporu rozhoduje též rozhodce, přísluší mu pouze náhrada cestovních výdajů; rozhoduje-li nový rozhodce, postupuje se podle odstavce 1.

§ 5

Způsob úhrady nákladů řízení před rozhodcem

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky uhradí rozhodci odměnu a náklady řízení a náhradu prokázaných cestovních výdajů do 30 dnů poté, co rozhodce písemně sdělil, že rozhodnutí bylo smluvním stranám doručeno.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 6

Tato vyhláška se uplatní též v případech, které nastaly po 31. lednu 1991. Doby uvedené v § 5 počínají dnem účinnosti této vyhlášky.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1991.

Ministr:
Ing. Špaček v. r.

¹⁾ § 12 odst. 3 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání.

²⁾ § 10 zákona č. 2/1991 Sb.

³⁾ § 13 zákona č. 2/1991 Sb.

⁴⁾ § 14 odst. 3 zákona č. 2/1991 Sb.

⁵⁾ § 2 odst. 3 písm. b) zákona č. 2/1991 Sb.

⁶⁾ Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

115

VYHLÁŠKA
ministerstva kultury České republiky
ze dne 15. března 1991**o úpravě odměn a náhrad oprávněným subjektům za užití předmětů ochrany podle autorského zákona
pořízením zvukové nebo zvukově obrazové rozmnoženiny a veřejným půjčováním snímků
pro osobní potřebu**

Ministerstvo kultury České republiky stanoví podle § 13 odst. 3, § 39 odst. 1, § 45 odst. 3 a 4 a § 46 odst. 2 a 3 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb.:

§ 1

Výrobci a dovozci nenahraných nosičů zvukových nebo zvukově obrazových záznamů (dále jen „nosiče“), kteří provozují činnost na území České republiky, jsou povinni odvádět autorům, výkonným umělcům a výrobcům zvukových a zvukově obrazových záznamů odměnu ve výši 4% z prodejní ceny prodaných nenahraných nosičů za užití autorských děl a uměleckých výkonů pořízením rozmnoženiny pro vlastní osobní potřebu uživatele. Odměna zahrnuje zároveň i náhradu výrobcům zvukových a zvukově obrazových záznamů za užití jejich záznamů.

§ 2

(1) Ten, kdo poskytuje na území České republiky služby půjčováním zvukových, obrazových nebo zvukově obrazových snímků za úplatu (dále jen „půjčovatel“) pro vlastní osobní potřebu vypůjčitelů, je povinen odvádět autorům a výkonným umělcům za užití jejich děl a uměleckých výkonů tímto způsobem odměnu ve výši 10% z půjčovného takových snímků. Odměna zahrnuje i náhradu příjmu výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů za užití jejich záznamů.

(2) Výše odměny podle odstavce 1 se nevztahuje na půjčovatele, kteří mají sjednány platné hromadné smlouvy podle § 22 odst. 1 autorského zákona s příslušnými organizacemi zastupujícími autory nebo výkonné umělce a s výrobcí zvukových a zvukově obrazových záznamů.

§ 3

Výrobci a dovozci nosičů a půjčovatelé jsou povinni odvádět odměny a náhrady podle § 1 a § 2 odst. 1 organizacím uvedeným v § 4 v poměru:

- a) u zvukových nosičů 50 % pro autory a 50 % pro výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů,
- b) u zvukově obrazových nosičů 40 % pro autory a 60 % pro výkonné umělce a výrobce zvukově obrazových záznamů.

§ 4

(1) Odměny podle § 1 a 2 vybírá hromadně dvakrát ročně pro autory Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním a pro výkonné umělce a výrobce zvukových a zvukově obrazových záznamů INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů (dále jen „vybírající organizace“).

(2) Odměny jsou splatné do dvou měsíců po uplynutí každého kalendářního pololetí.

§ 5

Vybírající organizace jsou povinny vyúčtovat a rozdělit odměny přijaté podle § 4 do jednoho měsíce po jejich splatnosti organizacím zastupujícím autory nebo výkonné umělce a organizacím výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů určených k veřejnému šíření jejich snímků v tomto poměru:

- a) Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním za prodej nenahraných zvukových nosičů a za půjčování zvukových snímků
80 % autorům děl hudebních s textem nebo bez textu,
20 % autorům děl literárních, dramatických a hudebně dramatických, včetně režisérů,
- b) INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů za prodej nenahraných zvukových nosičů a za půjčování zvukových snímků
50 % výkonným umělcům,
50 % výrobcům zvukových záznamů,
- c) Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním za prodej nenahraných zvukově obrazových nosičů a za půjčování zvukově obrazových snímků
37,5 % autorům děl hudebních s textem nebo bez textu,
37,5 % autorům děl literárních, dramatických a hudebně dramatických, včetně režisérů,
20 % autorům děl výtvarných umění,
5 % autorům děl choreografických a pantomimických,
- d) INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů za prodej nenahraných zvukově obrazových nosičů a za půjčování zvukově obrazových snímků

50 % výkonným umělcům,
50 % výrobcům zvukově obrazových záznamů,
jejichž díla, umělecké výkony, zvukové a zvukově obrazové záznamy a snímky byly v uplynulém kalendářním roce v tuzemsku na trhu nebo vysílány rozhlasem či televizí.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1991.

Ministr:
PhDr. Uhde v. r.

116

VYHLÁŠKA ministerstva kultury České republiky ze dne 15. března 1991,

kterou se upravují sazby odměn výkonných umělců a náhrad výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů za užití zaznamenaných výkonů nebo zvuků a zvukových a zvukově obrazových snímků na veřejných produkcích prostřednictvím technických zařízení

Ministerstvo kultury České republiky stanoví podle § 13 odst. 3, § 39 odst. 1 a § 45 odst. 3 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb.:

svaz autorský pro práva k dílům hudebním (dále jen „vybírající organizace“).

§ 4

§ 1

Za každé užití zaznamenaných výkonů nebo zvuků a zvukových a zvukově obrazových snímků na veřejné produkci prostřednictvím technického zařízení je pořadatel povinen zaplatit

Souhrn odměn a náhrad podle § 1 poukazuje vybírající organizace dvakrát ročně INTERGRAMu, nezávislé společnosti; platby jsou splatné do dvou měsíců po uplynutí každého kalendářního pololetí. Organizace uvedená v předchozí větě rozděluje přijaté prostředky mezi výkonné umělce a výrobce zvukových a zvukově obrazových záznamů rovným dílem.

- a) odměnu výkonným umělcům,
- b) náhradu výrobcům zvukových a zvukově obrazových záznamů.

§ 5

§ 2

Sazby odměn a náhrad podle § 1 se stanoví společně, a to ve stejné výši, jako provozovací honoráře za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl.¹⁾

Tato vyhláška se nevztahuje na veřejné promítání filmů na jakémkoli nosiči.

§ 6

§ 3

Odměny a náhrady podle § 1 vybírá Ochranný

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1991.

Ministr:
PhDr. Uhde v. r.

¹⁾ § 2 věta druhá, § 4 a § 6 až 10 vyhlášky ministerstva kultury č. 196/1954 Ú. l., o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl, ve znění vyhlášky ministerstva kultury a informací č. 183/1968 Sb.

117

VYHLÁŠKA
ministerstva kultury České republiky
ze dne 15. března 1991
o pořádání veřejných produkcí

Ministerstvo kultury České republiky stanoví podle § 44 odst. 3 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb. a § 15 zákona č. 81/1957 Sb., o koncertní a jiné hudební činnosti a § 14 zákona č. 82/1957 Sb., o estrádách, artistických produkcích a lidové zábavě:

§ 1

(1) Veřejnými produkcemi se pro účely této vyhlášky rozumí veřejnosti přístupné provádění hudebních a tanečních děl,¹⁾ vystoupení estrádních umělců a artistů a podniky lidové zábavy.²⁾

(2) Pokud pořadatel splní podmínky stanovené touto vyhláškou a obec na základě oznámení podle § 2 nerozhodne jinak, považuje se produkce za povolenou.

§ 2

(1) Ten, kdo pořádá veřejnou produkci (dále jen „pořadatel“), je povinen oznámit její konání obci přede dnem jejího zahájení.

(2) U trvalých a opakujících se veřejných produkcí může pořadatel splnit povinnost uvedenou v odstavci 1 jednorázovým hromadným oznámením, a to až na období jednoho roku. Hromadné oznámení je třeba učinit před zahájením první veřejné produkce.

(3) V oznámení je třeba uvést jméno (název) a adresu pořadatele, název a obsahové zaměření veřejné produkce, místo a čas jejího konání.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahuje na:

a) školy, jsou-li pořadateli veřejných produkcí bez

vstupného, na kterých účinkují jen žáci nebo studenti,

b) církve a náboženské společnosti, jsou-li pořadateli náboženských obřadů v církevních objektech,

c) pořádání občanských obřadů.

§ 3

Pořadatel je povinen vytvořit orgánu obce podmínky pro řádný výkon dozoru.

§ 4

Pořadatel je povinen opatřit si před konáním veřejné produkce svolení autorů, výkonných umělců a výrobců zvukových nebo zvukově obrazových záznamů k veřejnému užití jejich děl, uměleckých výkonů a zvukových či zvukově obrazových záznamů nebo snímků³⁾ (dále jen „svolení“) buď přímo nebo prostřednictvím organizací, které je zastupují, nestanoví-li autorský zákon jinak.⁴⁾

§ 5

Zrušuje se vyhláška ministerstva školství a kultury č. 99/1958 Ú. l., o povolování veřejných koncertních a jiných hudebních produkcí, veřejných produkcí estrádních a artistických, podniků lidové zábavy, některých divadelních představení, výstav, přednášek a filmových představení a o výhradním oprávnění ochranných organizací autorských, s výjimkou § 10 a 11.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1991.

Ministr:
PhDr. Uhde v. r.

¹⁾ § 2 zákona č. 81/1957 Sb., o koncertní a jiné hudební činnosti.

²⁾ § 9 zákona č. 82/1957 Sb., o estrádách, artistických produkcích a lidové zábavě.

³⁾ § 12 odst. 1 písm. b), § 39 odst. 1 a § 45 odst. 2 autorského zákona.

⁴⁾ § 37 odst. 1 písm. c) autorského zákona.

118

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí České republiky

ze dne 28. února 1991

o odměňování ředitelů organizací, které provozují podnikatelskou činnost

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky stanoví podle § 123 odst. 2 písm. a) bodu 3 a odst. 3 zákoníku práce, ve znění zákona č. 3/1991 Sb.:

§ 1

(1) Tato vyhláška upravuje odměňování ředitelů a jim na roveň postavených vedoucích pracovníků (dále jen „ředitel“) organizací provozujících podnikatelskou činnost,¹⁾ které nejsou řízeny federálními ústředními orgány a mají sídlo na území České republiky (dále jen „organizace“).

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na předsedy zemědělských družstev²⁾ a na vedoucí drobných provozoven.³⁾

§ 2

(1) Řediteli organizace přísluší mzda ve výši a za podmínek písemně dohodnutých s vlastníkem nebo příslušným řídicím orgánem organizace (např. zakladatel, představenstvo, správní rada) v individuální (manažerské) smlouvě (dále jen „smluvní mzda“). Smluvní mzdu tvoří tarifní mzda stanovená podle mzdových předpisů platných v organizaci⁴⁾ a jiné dohodnuté mzdové složky.

(2) Řediteli lze v individuální smlouvě zaručit nárok na vyšší část smluvní mzdy, než která odpovídá složkám mzdy zaručeným zákoníkem práce⁵⁾ (dále jen „zaručená část mzdy“).

(3) Zřídí-li organizace v dohodě s ředitelem jeho

osobní účet mzdy,⁶⁾ nelze na tento účet převádět zaručenou část mzdy.

§ 3

Vlastník nebo příslušný řídicí orgán organizace hodnotí plnění podmínek dohodnutých v individuální smlouvě a v závislosti na plnění těchto podmínek určí částku smluvní mzdy, popř. jejích dohodnutých složek k výplatě nebo k převedení na osobní účet mzdy; s výsledkem hodnocení a částkou smluvní mzdy ředitele písemně seznámí.

§ 4

Individuální smlouvu lze v průběhu období, na které byla sjednána, měnit pouze písemně.

§ 5

Do doby uzavření individuální smlouvy přísluší řediteli organizace tarifní mzda a mzdové příplatky stanovené podle mzdových předpisů platných v organizaci.

§ 6

Touto vyhláškou nejsou dotčena ustanovení upravující nároky ředitelů na poskytování složek mzdy, které vyplývají ze zvláštních předpisů.⁷⁾

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Horálek CSc. v. r.

¹⁾ § 2 hospodářského zákoníku.

²⁾ § 39 a 44 zákona č. 162/1990 Sb., o zemědělském družstevnictví.

³⁾ Nařízení vlády České socialistické republiky č. 214/1988 Sb., o drobných provozovnách národních výborů jako právnických osobách.

⁴⁾ Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. září 1984 č. j. 51-12430-3156 o odměňování technicko-hospodářských pracovníků, ve znění pozdějších předpisů (reg. v částce 22/1984 Sb.).

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 135/1990 Sb., o odměňování pracovníků při soukromém podnikání občanů.

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 146/1989 Sb., o odměňování pracovníků v malých organizacích.

⁵⁾ § 112 odst. 2 zákoníku práce.

⁶⁾ § 113 odst. 1 zákoníku práce.

⁷⁾ Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí a federálního ministerstva financí ze dne 30. ledna 1987 č. j. 514-29 340-5119, 25 11 86 o věrnostních stabilizačních odměnách pracovníků ve vybraných okresech a místech Severočeského, Západočeského a Jihočeského kraje (reg. v částce 6/1987 Sb.), ve znění výnosu ze dne 15. ledna 1989 č. j. 223-6117-5119, 050 189 (reg. v částce 6/1989 Sb.).

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 159/1970 Sb., o poskytování odměn při významných pracovních a životních výročích.

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

Zákon č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby.

119

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí České republiky

ze dne 28. února 1991

o poskytování ročních odměn a osobního ohodnocení ředitelům rozpočtových a příspěvkových organizací

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky stanoví podle § 123 odst. 2 písm. b) bodů 2 a 3 a odst. 3 zákoníku práce, ve znění zákona č. 3/1991 Sb.:

§ 1

(1) Tato vyhláška upravuje poskytování ročních odměn a osobního ohodnocení ředitelům a jim na rovně postaveným vedoucím pracovníkům (dále jen „ředitel“) rozpočtových¹⁾ a příspěvkových organizací,²⁾ které nejsou řízeny federálními ústředními orgány a mají sídlo na území České republiky.

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na ředitele rozpočtových organizací vykonávajících státní správu a dalších rozpočtových a příspěvkových organizací, u nichž se poskytování odměn řídí zvláštním předpisem,³⁾ a na ředitele škol a školských zařízení.

§ 2

(1) Řediteli rozpočtové a příspěvkové organizace přísluší roční odměna ve výši a za podmínek písemně stanovených zřizovatelem. Při stanovení podmínek řediteli příspěvkové organizace vychází zřizovatel především z hospodářského výsledku příspěvkové organizace stanoveného ve finančním vztahu k rozpočtu zřizovatele.

(2) Výši roční odměny může zřizovatel stanovit až do 50 % celkové částky tarifních mezd vyplácených řediteli v příslušném roce. Řediteli příspěvkové organizace lze v závislosti na zlepšení hospodářského výsledku příspěvkové organizace zvýšit výši roční odměny i nad hranici uvedenou ve větě první; zlepšení se hodnotí proti hospodářskému výsledku stanovenému ve finančním vztahu k rozpočtu zřizovatele.

(3) Na roční odměnu lze řediteli v průběhu roku poskytnout přiměřenou zálohu.

(4) Zřizovatel hodnotí plnění stanovených podmínek a v závislosti na plnění těchto podmínek určí částku odměny k výplatě; s výsledkem hodnocení a částkou roční odměny ředitele písemně seznámí.

§ 3

(1) Touto vyhláškou nejsou dotčena ustanovení upravující nároky ředitelů na poskytování složek mzdy, které vyplývají ze zvláštních předpisů.⁴⁾

(2) Vedle roční odměny může zřizovatel poskytovat řediteli odměny a osobní ohodnocení podle zvláštních předpisů.⁵⁾

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Horálek CSc. v. r.

¹⁾ § 60 hospodářského zákoníku.

²⁾ § 62 písm. a) hospodářského zákoníku.

³⁾ Směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. ledna 1976 č. j. II/5-39/76-7313 pro poskytování odměn pracovníkům orgánů státní správy a některých dalších rozpočtových organizací (reg. v částce 5/1976 Sb.).

Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. listopadu 1979 č. j. 315-1731/79-7313 o odměňování odborných a administrativních pracovníků orgánů státní správy a některých dalších rozpočtových organizací.

⁴⁾ Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí a federálního ministerstva financí ze dne 30. ledna 1987 č. j. 514-29340-5119, 25 11 86 o věrnostních stabilizačních odměnách pracovníků ve vybraných okresech a místech Severočeského, Západočeského a Jihočeského kraje (reg. v částce 6/1987 Sb.), ve znění výnosu ze dne 15. ledna 1989 č. j. 223-6117-5119, 050 189 (reg. v částce 6/1989 Sb.).

⁵⁾ Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 159/1970 Sb., o poskytování odměn při významných pracovních a životních výročí.

Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. prosince 1987 č. j. 51-37 608-5116 o posílení pravomoci a odpovědnosti podniků za uplatňování mzdových forem.

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

Zákon č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby.

120

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí České republiky

ze dne 11. března 1991,

kterou se doplňují některé právní předpisy o cestovních náhradách

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „ministerstvo“) stanoví podle čl. III č. 1 ústavního zákona č. 556/1990 Sb., kterým se mění ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, a § 123 odst. 1 písm. c) a odst. 3 zákoníku práce, ve znění zákona č. 3/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění vyhlášek č. 81/1988 Sb., č. 241/1988 Sb. a č. 251/1990 Sb. (dále jen „vyhláška“), se s působností pro Českou republiku doplňuje takto:

Za § 34b se vkládá nový § 34c, který zní:

„§ 34c

(1) Výše sazeb cestovních náhrad, uvedených v odstavci 3, se upraví od 1. dubna 1991 ve stejném poměru, v jakém se změnila úroveň cen veřejného stravování v únoru 1991 ve srovnání s úrovní cen v prosinci 1990.

(2) V dalších kalendářních měsících po dubnu 1991 se upraví výše cestovních náhrad, uvedených v odstavci 3, obdobně podle odstavce 1 tehdy, jestliže rozdíl indexu cen veřejného stravování v příslušném kalendářním měsíci a tohoto indexu v kalendářním měsíci, podle něhož byla naposled upravena výše sazeb cestovních náhrad, činí hodnotu alespoň 10. Upravené sazby náhrad podle věty první přísluší pracovníkům od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl uvedený rozdíl zjištěn.

(3) Úprava sazeb cestovních náhrad podle odstavce 1 se týká:

- a) stravného podle § 7, 15 a § 24 odst. 1 písm. b),
- b) odlučného podle § 13, po odečtení částky za ubytování ve výši 5 Kčs,
- c) paušální náhrady výdajů za stravování podle § 21,
- d) staveništního odlučného podle § 22 a sníženého odlučného podle § 23 odst. 5,
- e) zvláštních paušálních náhrad stanovených příslušným ústředním orgánem ve smyslu § 25.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí pro organizace se sídlem na území České republiky.“

Čl. II

Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 31. srpna 1982 č. j. 315-5796-3161 o zvláštní úpravě náhrad cestovních výdajů pracovníků přijatých ze Slovenské socialistické republiky do aparátu federálních institucí,²⁾ ve znění výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. června 1990 č. j. 225-18991-5157³⁾ (dále jen „výnos“), se s platností pro Českou republiku doplňuje takto:

§ 2 se doplňuje odstavci 3 a 4, které znějí:

„(3) Odlučné se upraví od 1. dubna 1991 ve stejném poměru, v jakém se změnila úroveň cen veřejného stravování v únoru 1991 ve srovnání s úrovní těchto cen v prosinci 1990.

(4) V dalších kalendářních měsících po dubnu 1991 se upraví výše odlučného obdobně podle odstavce 3 tehdy, jestliže rozdíl indexu cen veřejného stravování v příslušném kalendářním měsíci a tohoto indexu v kalendářním měsíci, podle něhož byla naposled upravena výše odlučného, činí hodnotu alespoň 10. Upravené sazby odlučného podle věty první přísluší pracovníkům od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl uvedený rozdíl zjištěn.“

Čl. III

(1) Výši sazeb cestovních náhrad uvedených v § 34c odst. 3 písm. a) až d) vyhlášky a odlučného uvedeného v § 2 odst. 1 písm. b) výnosu určuje a zveřejňuje ministerstvo. Postup ministerstva podle věty první vychází z údajů o průměrné výši cen jídel a nealkoholických nápojů v zařízeních veřejného stravování zařazených do třetí skupiny na území České a Slovenské Federativní Republiky v jednotlivých kalendářních měsících, uvedených Federálním statistickým úřadem v souhrnné informaci o vývoji cenových indexů spotřebitelské a výrobní sféry. Ministerstvo současně zveřejňuje index rozhodný pro úpravu výše sazeb cestovních

²⁾ Registrován v částce 34/1982 Sb.

³⁾ Registrován v částce 45/1990 Sb.

náhrad uvedených v § 34c odst. 3 písm. e) vyhlášky; úpravu výše sazeb těchto cestovních náhrad provádějí organizace, které tyto cestovní náhrady svým pracovníkům poskytují.

(2) Cestovní náhrady podle vyhlášky a odlučné podle výnosu se zaokrouhlují na celé koruny do výše

50 haléřů směrem dolů a přes 50 haléřů včetně směrem nahoru.

Čl. IV

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1991.

Ministr:

Ing. Horálek CSc. v. r.

121

VYHLÁŠKA

Státní banky československé

ze dne 12. března 1991

o vydání pamětních stříbrných padesátikorun k 150. výročí zahájení plavby prvního českého parníku Bohemia

Státní banka československá vyhláší podle § 16 písm. d) zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé:

§ 1

(1) U příležitosti zahájení plavby prvního českého parníku Bohemia se vydávají pamětní stříbrné padesátikoruny (dále jen „padesátikoruna“).

(2) Padesátikoruna se razí ze slitiny obsahující 700 dílů stříbra a 300 dílů mědi. Hmotnost padesátikoruny je 7 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr padesátikoruny je 27 mm, její hrana je vroubovaná.

§ 2

(1) Na líci padesátikoruny je uprostřed státní

znak České a Slovenské Federativní Republiky a okolo něho v neuzavřeném opisu je název státu „ČESKÁ A SLOVENSKÁ FEDERATIVNÍ REPUBLIKA“. Pod státním znakem je v jednom řádku označení hodnoty „50 Kčs“.

(2) Na rubu padesátikoruny je uprostřed zobrazen parník Bohemia podle dobové kresby. Nad ním v opisu je jeho jméno „BOHEMIA“. Pod ním je třemi vlnkami znázorněna tekoucí řeka. Pod vlnkami vlevo jsou v jednom řádku letopočty „1841-1991“, vpravo je umístěna kotva s lanem. Autorem návrhu padesátikoruny je akademický sochař Ladislav Kozák. Iniciály jeho jména „LK“ jsou umístěny vpravo vedle kotvy při okraji mince.

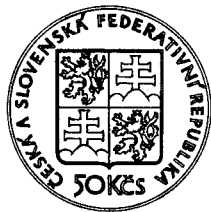
§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. dubna 1991.

Předseda

Státní banky československé:

Ing. Tošovský v. r.

122

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. prosince 1987 byla ve Varšavě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o udělení vědeckých hodností a titulů vydávaných v Československé socialistické republice a Polské lidové republice. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 dnem 14. března 1989.

Slovenské znění Dohody se vyhláší současně.*)

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky
o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o udělení vědeckých hodností
a titulů vydávaných v Československé socialistické republice a v Polské lidové republice

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Polské lidové republiky berouce do úvahy ustanovení Úmluvy o vzájemném uznávání ekvivalentnosti dokladů o absolvování středních, středních odborných a vysokých škol, jakož i dokladů o udělení vědeckých hodností a titulů, podepsané v Praze 7. června 1972, majíce na zřeteli další rozvoj spolupráce v oblasti vědy a vzdělávání na úseku vzájemného uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o udělení vědeckých a vědecko-pedagogických hodností, se dohodly takto:

Článek 1

Za rovnocenné se uznávají:

- vysvědčení o maturitní zkoušce, vydávaná v Československé socialistické republice po skončení studia na středních odborných učilištích, gymnáziích a středních odborných školách, a
- vysvědčení dospělosti (maturitní), vydávaná v Polské lidové republice po skončení studia na všeobecně-vzdělávacích středních školách, středních odborných školách a středních technických školách.

Článek 2

Diplomy vydávané po skončení studia na vysokých školách v Československé socialistické republice a v Polské lidové republice se uznávají za rovnocenné.

Článek 3

Doklady o udělení vědeckých hodností „kandidát věd“ (ve zkratce „CSc.“) a „doktor věd“ (ve zkratce „DrSc.“), vydávané v Československé socialistické republice, a doklady o udělení vědeckých hodností „do-

ktor“ (ve zkratce „dr“) a „habilitovaný doktor“ (ve zkratce „dr hab.“), vydávané v Polské lidové republice se uznávají za rovnocenné.

Článek 4

Doklady o udělení vědecko-pedagogického a umělecko-pedagogického titulu „docent“, vydávané v Československé socialistické republice, a doklady o jmenování do vědecké funkce docenta, vydané v Polské lidové republice, se uznávají za rovnocenné.

Doklady o udělení vědecko-pedagogického a umělecko-pedagogického titulu „profesor“, vydávané v Československé socialistické republice, a doklady o udělení vědeckého titulu „mimořádný profesor“ a „řádný profesor“, vydávané v Polské lidové republice, se uznávají za rovnocenné.

Článek 5

Smluvní strany se budou vzájemně informovat o změnách ve svých výchovně-vzdělávacích soustavách a budou si vyměňovat vzory dokladů uvedených v článcích 1, 2, 3 a 4 této dohody.

Článek 6

Smluvní strany budou rozvíjet vzájemnou spolupráci v souladu s touto dohodou na základě právních předpisů každého státu.

Článek 7

Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních právních předpisů obou států a nabude platnosti dnem výměny nót o tomto schválení.

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou. Každá smluvní strana jí může písemně vypovědět. V takovém

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

případě tato dohoda ztrácí platnost uplynutím jednoho roku ode dne doručení této výpovědi.

původních vyhotoveních, každé v slovenském a polském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Dáno ve Varšavě dne 16. prosince 1987 ve dvou

Za vládu Československé socialistické republiky:

Jiří Diviš v. r.

Za vládu Polské lidové republiky:

Henryk Bednarski v. r.

123

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že výměnou nót ze dne 12. července 1990 v Reykjavíku a 13. července 1990 v Praze byla sjednána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Islandské republiky o zrušení vízové povinnosti. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 dnem 15. července 1990.

České znění československé nóty a překlad islandské nóty se vyhláší současně.

Reykjavík, 12. července 1990

Vaše Excellence,

mám čest Vás informovat, že v úmyslu zjednodušit cestování mezi Islandem a Českou a Slovenskou Federativní Republikou vláda Islandu je připravena uzavřít s vládou České a Slovenské Federativní Republiky Dohodu za následujících podmínek:

Dohoda mezi Islandem a Českou a Slovenskou Federativní Republikou o zrušení víz.

Článek 1

Českoslovenští občané, držitelé platných československých pasů, mohou volně přicestovat do Islandské republiky přes kterýkoliv hraniční přechod určený pro mezinárodní cestovní styk a pobývat v Islandské republice bez víz po dobu nepřesahující tři měsíce. Tato doba tří měsíců se počítá ode dne vstupu na území jednoho ze severských států, který je smluvní stranou Úmluvy o upuštění pasové kontroly mezi severskými státy ze dne 12. července 1957. Každý pobyt v některém z těchto států během šesti měsíců, který předcházal vstupu na území některého z těchto států z neseverského státu, se započítává do výše uvedené doby tří měsíců.

Článek 2

Islandští občané, držitelé platných islandských pasů, mohou volně přicestovat do České a Slovenské Federativní Republiky přes kterýkoliv hraniční přechod určený pro mezinárodní cestovní styk a pobývat v České a Slovenské Federativní Republice bez víz po dobu nepřesahující tři měsíce.

Článek 3

Zrušení vízové povinnosti neosvobozuje osoby, na něž se vztahuje tato dohoda, od nutnosti dodržovat platné zákony a předpisy příslušného státu týkající se vstupu, pobytu – přechodného nebo trvalého – a zaměstnání.

Článek 4

Úřady obou států si vyhrazují právo zamítnout povolení ke vstupu nebo pobytu ve státě nežádoucím osobám.

Článek 5

Úřady obou států se zavazují přijmout bez průtahů zpět na své území každého svého občana.

Článek 6

Každá smluvní strana může z důvodů veřejného pořádku dočasně pozastavit provádění předcházejících ustanovení jako celek nebo částečně, s výjimkou článku 5. Toto pozastavení musí být ihned oznámeno druhé smluvní straně diplomatickou cestou.

Článek 7

Tato dohoda vstupuje v platnost 15. července 1990. Dohoda může být vypovězena písemně jednou ze smluvních stran. Výpověď nabývá platnost jeden měsíc ode dne jejího oznámení.

V případě, že výše uvedené návrhy jsou přijatelné pro vládu České a Slovenské Federativní Republiky, mám čest navrhnout, aby tento dopis a odpověď Vaší Excelence tvořila Dohodu mezi oběma vládami v této věci.

Prosím přijměte, Vaše Excelence, ujištění o mé nejhlubší úctě.

Ministr zahraničních věcí
Jón Balduin Hannibalsson v. r.

Jeho Excelenci
panu Jiřímu Dienstbierovi
ministru zahraničních věcí
České a Slovenské Federativní Republiky
Praha

Praha, dne 13. července 1990

Vážený pane ministře,

mám čest potvrdit příjem Vaší nóty ze dne 12. července 1990, ve které jste mně z pověření své vlády navrhl uzavření Dohody mezi vládou Islandské republiky a vládou České a Slovenské Federativní Republiky o zrušení vízové povinnosti tohoto znění:

Článek 1

Českoslovenští občané, držitelé platných československých pasů, mohou volně přicestovat do Islandské republiky přes kterýkoliv hraniční přechod určený pro mezinárodní cestovní styk a pobývat v Islandské republice bez víz po dobu nepřesahující tři měsíce. Tato doba tří měsíců se počítá ode dne vstupu na území jednoho ze severských států, který je smluvní stranou Úmluvy o upuštění pasové kontroly mezi severskými státy ze dne 12. července 1957, Každý pobyt v některém z těchto států během šesti měsíců, který předcházel vstupu na území některého z těchto států z neseverského státu, se započítává do výše uvedené doby tří měsíců.

Článek 2

Islandští občané, držitelé platných islandských pasů, mohou volně přicestovat do České a Slovenské Federativní Republiky přes kterýkoliv hraniční přechod určený pro mezinárodní cestovní styk a pobývat v České a Slovenské Federativní Republice bez víz po dobu nepřesahující tři měsíce.

Článek 3

Zrušení vízové povinnosti neosvobozuje osoby, na něž se vztahuje tato dohoda, od nutnosti dodržovat platné zákony a předpisy příslušného státu týkající se vstupu, pobytu – přechodného nebo trvalého – a zaměstnání.

Článek 4

Úřady obou států si vyhrazují právo zamítnout povolení ke vstupu nebo pobytu ve státě nežádoucím osobám.

Článek 5

Úřady obou států se zavazují přijmout bez průtahů zpět na své území každého svého občana.

Článek 6

Každá smluvní strana může z důvodů veřejného pořádku dočasně pozastavit provádění předcházejících ustanovení jako celek nebo částečně, s výjimkou článku 5. Toto pozastavení musí být ihned oznámeno druhé smluvní straně diplomatickou cestou.

Článek 7

Tato dohoda vstupuje v platnost 15. července 1990. Dohoda může být vypovězena písemně jednou ze smluvních stran. Výpověď nabývá platnost jeden měsíc ode dne jejího oznámení.

Mám čest Vám sdělit, že má vláda souhlasí s návrhy obsaženými ve Vaší nótě. Vaše nóta a tato odpověď tvoří tímto Dohodu mezi oběma našimi vládami.

Přijměte prosím, pane ministře, ujištění o mé nejhlubší úctě.

Jiří Dienstbier v. r.

Jeho Excelenci
panu Jónu Balduinu Hannibalssonovi
ministru zahraničních věcí
Islandské republiky
Reykjavík

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

OPATŘENÍ
ministerstva financí České republiky
ze dne 5. března 1991

o úlevě u notářských poplatků z dědictví – odškodnění podle zákona o soudní rehabilitaci

Ministerstvo financí České republiky v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České republiky podle § 41 odst. 2 písm. a) zákona České národní rady č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích, ve znění zákona České národní rady č. 201/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 146/1984 Sb., o notářských poplatcích, stanoví:

§ 1

Od notářského poplatku z dědictví je osvobozen nárok zůstavitele na odškodnění podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, jestliže zůstavitel podal žádost o předběžné

projednání ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 119/1990 Sb., a § 9 zákona č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem, do smrti zůstavitele však nárok nebyl ústředním orgánem uspokojen.

Toto osvobození se vztahuje též na případy, kdy zůstavitel nárok včas uplatnil u soudu podle § 24 odst. 2 zákona č. 119/1990 Sb., do smrti zůstavitele však nebylo ještě soudem o něm pravomocně rozhodnuto.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a lze podle něj postupovat při vyměrování notářských poplatků z dědictví po zůstavitelích, kteří zemřeli v době od 1. 7. 1990.

Ministr:
Ing. Špaček v. r.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.